

[Dohrmann]

det er helt sikkert, at der er nogle, der helt uforskyldt kommer i klemme i systemet. Vi vil som sagt se med sympati på forslaget, og hvis det under udvalgsbehandlingen viser sig, at man finder frem til nogle bedre løsninger, i stedet for at det skal være kommunen, så er vi også lydhøre over for det.

Som sagt, vi ser med sympati på dette forslag, som vi opfatter som et beskedent forsøg på at hjælpe de forholdsvist få mennesker, der kommer i klemme.

Estrup (RV):

Det radikale venstre har stor forståelse for de problemer vedrørende revalidenders og langvarigt syges dagpengeret, som rejstes i dette beslutningsforslag. Jeg skal i den forbindelse henvise til, hvad fru Lone Dybkjær sagde under forslagens behandling i november 1983.

Siden da er der sket en mindre ændring af forslaget, således at det nu direkte forudsættes, at de pågældende, hvis der rejstes tvivl, skal dokumentere, at de står til rådighed, gennem 5 ugers arbejde. Vi hilser denne ændring velkommen, da det herefter formentlig vil være lettere at finde en løsning på det rejste problem.

Vi kan fortsat tilsige forslaget en positiv behandling og mener som forslagsstillerne, at der må findes udveje for at give revalidender og langvarigt syge de arbejdstilbud, som de ikke selv er i stand til at skaffe sig. Men om ordningen har fået den helt rigtige udformning i beslutningsforslaget, vil vi gerne have lov til at se på under udvalgsarbejdet.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Forslaget her skal blot ses som en hjælp, i virkeligheden en lille lappeløsning i det store A-kassesystem, som vi før snakkede om var blevet enormt indviklet og kompliceret, men det er en nok så vigtig lappeløsning for de revalidender og langvarigt syge, som meget ofte havner i den situation, at A-kasserne kræver arbejde af passende varighed af dem som bevis for, at de står til rådighed for arbejdsmarkedet, før de igen kan få udbetalt dagpenge, når de er blevet raskmeldt.

Man kan så spørge sig selv: hvor i alverdens riger og lande går et arbejdsløst medlem i dag hen og finder sig et arbejde og dermed beviser, at han eller hun vitterlig står til rådighed for arbejdsmarkedet og som følge

deraf også er dagpengeberettiget? Situationen er i al sin barske enkelthed jo den, at der ikke er et arbejdsmarked, der står til rådighed for de arbejdsløse medlemmer. Det beviser de langt over 300.000 arbejdsløse, som vi har, alt for sørgeligt. Det er meget ofte de ufaglærtes kasser, hvor der er de største problemer. Er arbejdsløse medlemmer af eksempelvis Husligt Arbejder Forbund eller Kvinde ligt Arbejderforbund så uheldige at blive langvarigt syge – det være sig fysisk eller psykisk syge – så er det i dag næsten blevet en automatik, at kasserne administrerer på en sådan måde, at vedkommende skal ud og bevise sin rådighed, efter at man er blevet rask igen.

Ministeren har ret i, at det i hvert enkelt tilfælde handler om en konkret vurdering, men den konkrete vurdering vil på grund af kassernes angst for kasseansvar i 90 pct. af alle tilfælde gå ud på, at den arbejdsløse skal bevise sin rådighed igen, før man kan få dagpenge.

Det er også rigtigt, at problemet ikke er så stort eller stort set ikke eksisterer, hvis man har haft et revalideringsforløb, hvor man eksempelvis har taget en uddannelse af 18 måneders varighed og er blevet teknisk tegner eller bygningskonstruktør eller uddannelser af den art og den længde. Så vil man stort set stå til rådighed for arbejdsmarkedet og få arbejdsløshedsdagpenge. Men problemet er meget, meget stort for de ufaglærte, som har fået et kortere revaliderings- eller omskolingsforløb. Hvis man tager en kvinde eksempelvis, som ikke har kunnet tåle at arbejde med opløsningsmidler, og som derfor er blevet omskoleet til et arbejde eksempelvis inden for HK-området, så vil hun stort set altid skulle ud og finde sig et arbejde, normalt i 5 uger, før hun igen kan få dagpenge. Sådan er praksis i dag. Vi oplever nemlig en stadig strammere kurs fra A-kassernes og også fra arbejdsformidlingens side. Som jeg har sagt før, er kassernes selvjustits stor, også fordi man fra borgerligt hold hele tiden pukker på forkert administration, og ofrene bliver i denne sammenhæng meget ofte medlemmerne.

VS mener alt andet lige, at det burde være soleklart, at et medlem, der har gennemgået et revaliderings- eller omskolingsforløb og igen er blevet erklæret arbejdsdygtig, vitterlig står til rådighed for arbejdsmarkedet og selv-